

A Debreceni Ítéltábla a Nikházy és Társa Ügyvédi Iroda (CÍM; ügyintéző: Dr. Nikházy László ügyvéd) által képviselt FELPERES NEVE (FELPERES CÍME; Cg.; adószáma:.) felperesnek -, a Dr. Vajda Sándor ügyvéd (CÍM) által képviselt ALPERES NEVE (ALPERES CÍME; Cg.; adószám.) alperes ellen, vállalkozói díj és kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2011. november 30-án meghozott 21.G.40.376/2009/36. számú ítélete ellen, az alperes részéről 37. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, az alperes marasztalásának tőkeösszegét 972 500 (Kilencszázhetvenkettőezer-ötszáz) Ft-ra leszállítja és az ebből az összegből 862 500 (Nyolcszázhatvankettőezer-ötszáz) Ft után járó kamat fizetésének kezdő időpontját 2004. augusztus 27. napjában jelöli meg, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasítja, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét pedig helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 30 000 (Harmincezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes szerzői jogát azzal, hogy a **CÍM 1** jelű (korábban: **CÍM 2.** szám alatti) épületnél a felperes által készített kiviteli és **SZOLGÁLTATÓ NEVE** engedélyezési tervet megvalósulási tervként a felperes engedélye nélkül felhasználta és az alperest a további felhasználással megvalósuló jogsértéstől eltiltotta.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 973 500 Ft-ot és ezen összegből 862 500 Ft után 2004. augusztus hó 12. napjától a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamatot.

Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek ugyancsak 15 napon belül 114 600 Ft perköltséget.

Az ítéletben megállapított tényállás szerint 2003. szeptember 28-án az alperes, mint megrendelő és a felperes, mint vállalkozó között tervezési szerződés jött létre, amelyben a felperes a **CÍM 2.** szám alatti, „Bemutató terem - Iroda - Szolgálati lakás” megnevezésű épület engedélyezési- és kiviteli tervdokumentációjának, valamint a belső gázellátás kiviteli és **SZOLGÁLTATÓ NEVE** engedélyezési tervdokumentációjának az elkészítésére vállalkozott, a szerződés 5. pontjában részletezett vállalkozói díj ellenében.

A fenti szerződés alapján a felperes kizárólag az épületgépészeti engedélyezési tervdokumentációt készítette el és azt 2003. szeptember 29-én átadta az alperesnek.

2004. február 11-én a peres felek újabb tervezési szerződést kötöttek, amelynek tárgya lényegében megegyezett a 2003. szeptember 28-i szerződés tárgyával, azzal az eltéréssel, hogy a felperes részéről korábban már szolgáltatott épületgépészeti engedélyezési tervek az új szerződés - értelemszerűen - nem terjedt ki.

Az új szerződésben a felek a kiviteli terv tervezési díját bruttó 725 000 Ft-ban, a belső gázellátás kiviteli és **SZOLGÁLTATÓ NEVE** engedélyezési tervdokumentáció (a továbbiakban: gázterv) tervezési díját pedig bruttó 137 500 Ft-ban határozták meg azzal, hogy a felperes az elkészült munka átadását követően „haladéktalanul” jogosult számlázni. A szerződés tartalmazta továbbá, hogy késedelmes fizetés esetén a késedelmi kamat mértéke a mindenkori jegybanki alapkamat kétszerese.

A tervek szolgáltatására vonatkozó teljesítési határidő tekintetében a felek abban állapodtak meg, hogy a felperes a gépészeti kiviteli terveket az alperes részéről beszerezni vállalt kiviteli munkaközi terv átvételétől, a gáztervet pedig a geodéziai helyszínrajz átvételétől számított 6 héten belül köteles az alperesnek átadni.

Az alperes sem a gépészeti kiviteli tervek elkészítéséhez szükséges munkaközi tervet, sem pedig a gázterv elkészítéséhez szükséges geodéziai helyszínrajzot nem bocsátotta a felperes rendelkezésére.

A felperes ennek ellenére a szerződésben vállalt gépészeti kiviteli terveket, illetve gáztervet elkészítette, ez utóbbit pedig a **SZOLGÁLTATÓ NEVE** részére engedélyezésre benyújtotta. A **SZOLGÁLTATÓ NEVE** a felperes által elkészített terveket kivitelezésre alkalmasnak találta, a felperes pedig az engedélyezett gáztervet - a gépészeti kiviteli tervekkel együtt - 2004. augusztus 16-án átadta az alperesnek.

Ugyanezen a napon a felperes bruttó 862 500 Ft-ról (725 000 Ft + 137 500 Ft) szóló számlát állított ki az alperes felé, aki a számlát befogadta, azonban annak ellenértékét nem fizette meg.

Az elsőfokú bíróság tényállásként állapította meg továbbá, hogy a **CÍM 2.** szám alatti épület kivitelezése során részben eltértek a felperes által készített kiviteli tervektől, mivel az épület használati melegvíz-ellátását - az eredeti tervtől eltérően - nem a fűtést biztosító gázkazánok útján, hanem az egyes lakásokba beépített vízmelegítőkkel valósították meg, amelyre tekintettel az eredeti tervben szereplő 4 db TÍPUS típusú gázkazán helyett csupán 2 db került beépítésre.

Az alperes a kivitelezés eltérő módjáról a felperest nem tájékoztatta, a tervek átdolgozására nem hívta fel.

Tényállásként állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy az alperes megbízottjaként eljáró kivitelező a felperes által elkészített kiviteli és engedélyes gáztervet - anélkül, hogy ahhoz a felperes hozzájárulását beszerezte volna - megvalósulási tervként is felhasználta, amivel megsértette a felperesnek „A szerzői jogról” szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 4.§-a (1) bekezdésében szabályozott szerzői jogát.

A felperes az eljárás során többször módosított keresetében egyrészt a felek között 2004. február 11-én létrejött tervezési szerződésre hivatkozással összesen 862 500 Ft tervezési díj és járulécai megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az Szt. 29. és 94.§-aira hivatkozással további 110 000 Ft kártérítés megfizetésére kérte az alperest kötelezni, arra tekintettel, hogy az alperes a részére átadott kiviteli gáztervet az ő

hozzájárulása nélkül megvalósulási tervként is felhasználta, amivel ilyen összegű kárt okozott számára.

A felperes kérte továbbá, hogy a bíróság állapítsa meg a jogsértés tényét és tiltsa el az alperest a további jogsértéstől.

Az alperes a felperes valamennyi jogcímen előterjesztett keresetének az elutasítását kérte.

A felperes tervezői díj iránti követelésével összefüggésben arra hivatkozott, hogy a felek jogviszonyában a 2003. szeptember 28-án létrejött tervezési szerződést kell irányadónak tekinteni, amely szerződés alapján a felperes egyrészt késedelmesen, másrészt hibásan teljesített és ezzel kárt okozott számára.

Az alperes a felperes hibás teljesítéséből eredő kártérítési igényét a felperes tervezői díj iránti követelésével azonos összegben jelölte meg és azt kérte a felperes követelésébe beszámítani.

A felperesnek az Szjt. rendelkezéseire alapított követelésével kapcsolatosan az alperes akként nyilatkozott, hogy annak jogalapját és összegét is vitatja.

Az elsőfokú bíróság a felperes módosított keresetét mindkét jogcím vonatkozásában alaposnak találta.

Az alperesnek a felperes késedelmes tervszolgáltatására vonatkozó előadásával összefüggésben megállapította, hogy a felek között 2003. szeptember 28-án létrejött szerződés csupán az épületgépészeti engedélyes tervdokumentáció tekintetében ment teljesedésbe, a többi tervtípusra vonatkozóan azonban a felek 2004. február 11-én újabb szerződést kötöttek.

Tekintettel arra, hogy a felperes keresete az utóbb megkötött szerződésben szereplő tervek tervezési díjának a megfizetésére irányult, azt a bíróságnak is a felek között utóbb, 2004. február 11-én létrejött szerződés rendelkezései alapján kellett elbírálni.

E szerződés szerint pedig a felperesnek a gépészeti kiviteli terveket az alperes részéről beszerezni vállalt kiviteli munkaközi terv átvételétől, a gáztervet pedig a geodéziai helyszínrajz átvételétől számított 6 héten belül kellett szolgáltatnia.

Az alperes azonban az eljárás során nem bizonyította, hogy a munkaközi tervet, illetve a geodéziai helyszínrajzot átadta a felperesnek, ezért a felperes a teljesítéssel késedelembe nem eshetett.

Ugyancsak alaptalannak találta az elsőfokú bíróság az alperesnek a felperes hibás teljesítésével kapcsolatos állításait.

Rámutatott, hogy a perben kirendelt SZAKÉRTŐ NEVE igazságügyi szakértőnek az eljárás során többször kiegészített szakértői véleménye, valamint a tárgyaláson tett személyes előadásai alapján azt lehetett megállapítani, hogy a felperes teljesítése mind az épületgépészeti kiviteli terv, mind pedig a gázterv vonatkozásában megfelelt a szerződésben foglaltaknak, amit alátámasztott az a tény is, hogy a **SZOLGÁLTATÓ NEVE** a hozzá benyújtott gáztervet jóváhagyta. Az alperes azonban a kivitelezés során eltért az engedélyes tervben foglaltaktól, a betervezett 4 db gázkazán helyett csak kettőt épített be, a lakások használati melegvíz-ellátását pedig egyedi vízmelegítők beépítésével biztosította. A változtatásra nem a felperes által készített terv hibája, hanem amiatt került sor, hogy ezáltal az alperes tartani tudja a lakások átadására általa vállalt határidőt.

Megjegyezte, hogy az alperes a felperes hibás teljesítésére alapított kártérítési igénye összecszerűségét sem bizonyította, annak alátámasztására az eljárás során semmilyen bizonyítékot nem szolgáltatott.

A felperes részéről peren kívül beszerezett, SZAKÉRTŐ 2 NEVE iparjogvédelmi és épületgépész igazságügyi szakértő szakvéleménye, a perben kirendelt SZAKÉRTŐ NEVE szakértő tárgyaláson tett nyilatkozata, valamint TANU NEVE tanúvallomása alapján az elsőfokú bíróság bizonyítottan fogadta el a felperesnek azt az állítását, hogy az alperes és a kivitelezést végző megbízottja a szerzői jogvédelem alá eső kiviteli terveit - az ő előzetes hozzájárulása nélkül - megvalósulási tervként is felhasználták, amivel megsértették a szerzői jogát. Ezért az elsőfokú bíróság a felperes módosított keresetében foglaltaknak megfelelően egyrészt az Szt. 94.§-a (1) bekezdésének a) pontja alapján megállapította a jogsértés megtörténtét, másrészt az Szt. 94.§-ának (2) bekezdése és a Ptk. 350.§-ának (1) bekezdése alapján az alperest 110 000 Ft kártérítés megfizetésére is kötelezte.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan pedig a sérelmezett ítélet megváltoztatását és a felperes teljes keresetének az elutasítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a perben beszerezett SZAKÉRTŐ NEVE igazságügyi szakértő által készített szakértői vélemény megállapításai aggályosak, „mind ténybelileg, mind szakmailag megalapozatlanok” voltak, ezért azt az elsőfokú bíróság nem fogadhatta volna el az ítélezése alapjául.

A szakértői vélemény megalapozatlanságára vonatkozó állításának az alátámasztásaként hivatkozott arra, hogy a 2008. február 16-i szakvéleményében a szakértő elfogadta, hogy elegendő a 10 m³/óra kapacitású gázóra, ugyanakkor arra a kérdésre is igenlő választ adott, hogy a 25 m³/óra kapacitású gázóra felperes általi betervezés is szakszerű volt.

A fenti nyilatkozataiban megnyilvánuló ellentmondást pedig a szakértő többszöri kérdésre sem tudta feloldani.

Állította továbbá, hogy a perben alapvető fontosságú hőtechnikai számítások tekintetében a szakértő nem megfelelően járt el, az elsőfokú bíróság pedig a szakmailag nem kellően megalapozott szakvélemény alapján helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy a felperes részéről nem történt hibás teljesítés.

A felperesnek a szerzői jogi jogsértésre alapított követelésével összefüggésben állította, hogy a bírósági gyakorlat szerint csupán a fél szakmai nyilatkozatának minősülő, peren kívül beszerezett magánszakvélemény alapján az elsőfokú bíróság megalapozottan nem állapíthatta volna meg, hogy a felperes részéről szolgáltatott tervek olyan egyedi jelleggel bíró alkotások voltak, amelyek szerzői jogi védelem alá tartoztak.

Véleménye szerint a felperes által elkészített tervek valójában szabványok összességét jelentették, amelyek nélkülöztek minden egyedi műszaki megoldást, illetve egyéni jelleget, ezért azokra az Szt. hatálya nem terjedt ki.

A felperes a fellebbezési kérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helyes indokai alapján történő helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltség fizetésére kötelezését kérte.

Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság az alperes kártérítési felelősségét nem csupán SZAKÉRTŐ 2 NEVE peren kívül készített szakértői véleménye, hanem a perben rendelkezésre állt bizonyítékok összességének az egybevetése és értékelése alapján állapította meg.

Az Szjt. 1.§-ának (3) bekezdésére hivatkozással állította továbbá, hogy az épületgépészeti tervező, alkotói-, szerzői tevékenységet fejt ki, ezért az általa elkészített terveket szerzői jogi védelem illeti meg.

Az ítéletábrának a Pp. 256/A.§-ának (3) bekezdése szerinti felhívására a felek egyike sem kérte az ügyben tárgyalás tartását, ezért az ítéletábra az alperes fellebbezését a Pp. 256/A.§-a (4) bekezdése alapján - utalva a Pp. 256/A.§-ának (1) bekezdés f) pontjára - a fellebbezést tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

A fellebbezés túlnyomó részt alaptalan, a kamatfizetés kezdő időpontját tekintve azonban alapos.

Az ítéletábra megállapítása szerint az elsőfokú bíróság a tényállást a felperes módosított keresetének elbírálásához szükséges releváns tények tekintetében feltárta, azt helyesen állapította meg és helytállóak voltak az így megállapított tényállásból levont jogi következtetései is.

Az alperes fellebbezésében előadottak ugyanakkor nem szolgálhattak alapul az elsőfokú bíróság által eljárási szabálysértés nélkül meghozott, kellően megindokolt ítélet hatályon kívül helyezéséhez, vagy - a per főtárgya tekintetében - annak megváltoztatásához.

Alaptalanul állította az alperes a fellebbezésében, hogy az elsőfokú eljárásban beszerzett, SZAKÉRTŐ NEVE igazságügyi szakértő által készített szakértői vélemény aggályos, „ténybelileg és szakmailag megalapozatlan” volt.

A szakértő ugyanis az alperes indítványára többször kiegészített szakértői véleményében mindvégig fenntartotta azt az állítását, hogy a felperes a per tárgyát képező terveket a felek között létrejött szerződés rendelkezéseinek megfelelően, szakszerűen készítette el, hibás teljesítés részéről nem történt.

Az alperes részéről a fellebbezésben hivatkozott szakértői nyilatkozatok közötti ellentmondás csupán látszólagos, hiszen a szakértő a szakvéleménye összefoglaló részében rámutatott arra, hogy nem a felperes méretezte túl a fűtési rendszert, hanem a kivitelezés közben történt - a felperes hozzájárulása nélkül végrehajtott - módosítások eredményezték azt, hogy a tervben szereplő 25 m³ kapacitású gázóra alkalmazása indokolatlanná vált. Abban az esetben azonban, ha a lakóépületben - az eredeti tervnek megfelelően - gázüzemű kazánok állítják elő a használati melegvizet, úgy a felperes által tervezett 25 m³-es gázóra alkalmazása mindenképpen indokolt lett volna.

A szakértő az alperes részéről hiányolt hőtechnikai számításokat elvégezte, azok ismeretében pedig változatlanul fenntartotta azt az állítását, hogy az épület hőtechnikai méretezését a felperes jól és szakszerűen végezte el, az általa megtervezett fűtési rendszer pedig nem volt túlméretezett.

Az alperesnek a szakértői vélemény megalapozatlanságára vonatkozó fellebbezési állításaival összefüggésben az ítéletábra rámutat arra is, hogy az alperes az elsőfokú

eljárásban más (ellenőrző) szakértő kirendelését annak ellenére nem kérte, hogy a SZAKÉRTŐ NEVE által készített szakértői vélemény a többszöri kiegészítése után sem támasztotta alá a felperes hibás teljesítésére vonatkozó állításait. Ennek következtében pedig az alperesnek a szakértő szakmai felkészületlenségére vonatkozó fellebbezési állítását olyan új tényállításnak kellett tekinteni, amelynek figyelembevételét a Pp. 235.§-ának (1) bekezdésébe foglalt rendelkezések egyébként is kizárták.

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy az alperes amellett, hogy a hibás teljesítésre alapított beszámítási igénye jogalapját nem bizonyította, az összecszerűség tekintetében sem tett olyan tényállítást és nem szolgáltatott olyan bizonyítékot, amelyek alapján a beszámítási igényét alaposnak lehetett volna elfogadni.

Érdemben helyesen bírálta el az elsőfokú bíróság a felperesnek a szerzői jogi jogsértésre alapított igényét is.

Ezzel összefüggésben helytállóan hivatkozott a felperes a fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy az elsőfokú bíróság a kártérítési igényével kapcsolatos döntését nem kizárólag a SZAKÉRTŐ 2 NEVE által peren kívül készített szakértői véleményre, hanem a perben rendelkezésre állt bizonyítékok összességére alapítottan hozta meg, amelyre a Pp. 206.§-a (1) bekezdésében foglaltak alapján lehetősége volt.

Rámutat az ítélet tábla arra is, az a körülmény, hogy a bírósági gyakorlat a fél egyoldalú felkérésére készített magánszakértői véleményt a fél szakszerű nyilatkozatának tekinti, nem jelenti azt, hogy a magánszakvélemény, vagy annak egyes megállapításai - az adott ügy körülményeitől függően - bizonyítékként ne volnának felhasználhatók.

Az írásban benyújtott magánszakértői vélemény az okirati bizonyításhoz áll a legközelebb és mint ilyen, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése körében - a Pp. 206.§-ának (1) bekezdésében előírtaknak megfelelően - figyelembe vehető.

A jelen esetben pedig azt, hogy a felperes által készített tervek az Szjt. hatálya alá tartozó alkotásnak minősültek, a felperes részéről csatolt magánszakértői vélemény mellett az is alátámasztotta, hogy a 2004. február 11-én keltezett tervezési szerződés 6. pontjában a felek maguk rögzítették, hogy „az elkészült dokumentáció szerzői jogvédelem alatt áll és csak jelen szerződésnek megfelelő célra használható fel. A szerződéstől eltérő célú felhasználása, vagy harmadik személynek történő átadása, a tervező engedélye nélküli bármilyen - rész, vagy teljes - másolása, sokszorosítása, számítógépen való elektronikus tárolása tilos. A megrendelő jelen szerződésen túli pluszpéldányokhoz külön szerződés megkötése esetén juthat”.

A fentiekre tekintettel a jelen esetben bizonyítottan megvalósult szerzői jogi jogsértés jogszabályi alapjaként azonban az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozott az Szjt.4.§-a (1) bekezdésében, illetve a 29.§-ban foglaltakra.

A megállapított tényállás szerint ugyanis az alperes - megbízottja útján - nem a tervek jogosulatlan átdolgozásával, hanem azoknak a felperessel kötött szerződésben foglaltaktól eltérő célú, ezáltal jogosulatlan felhasználásával valósított meg jogsértést, amely magatartásával az Szjt. 16.§-ának (1), (4) és (6) bekezdéseibe foglalt rendelkezéseket sértette meg.

Az elsőfokú bíróságnak ez a pontatlansága azonban a meghozott döntés érdemi helyességét nem befolyásolta.

A felperest a szerzői jogi jogsértéssel okozati összefüggésben ért - az elsőfokú bíróság részéről mérlegeléssel megállapított - kár összegét az alperes a fellebbezésében már nem sérelmezte, ezért az összegszerűség tekintetében az ítéletábla csupán utal az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtettekre.

Észlelte ugyanakkor az ítéletábla, hogy az elsőfokú bíróság a felperes tervezési díj (862 500 Ft) és kártérítés (110 000 Ft) iránti követeléseinek összegét helytelenül adta össze (a helyes összeg: 862 500 Ft + 110 000 Ft = 972 500 Ft), ezért az elsőfokú bíróság által megállapított marasztalási főösszeget az ítéletábla a jelen határozatával a helyes számításnak megfelelően pontosította.

Az elsőfokú bíróság a kamatfizetés kezdő időpontját a felperes kereseti kérelmének megfelelően 2004. augusztus 12. napjától állapította meg.

Ugyanakkor a rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a felperes által a szerződésből eredő követelésére kiállított SZÁMLA 1. számú, 862 500 Ft összegű (4/F/9. alatt csatolt) számlában a teljesítés határideje 2004. augusztus 26. napja, illetve a szerződés 6. pontja szerint a teljesítési igazolás dátumától (amely adott esetben 2004. augusztus 16. napja) számított 10 napon belül köteles az alperes a vállalkozói díj megfizetésére. (A teljesítési igazolás az iratokhoz 4/F/4. alatt került csatolásra a ... Városi Bíróság számú iratainál.)

„A Polgári Törvénykönyv hatálybalépéséről és végrehajtásáról” szóló 1960. évi 11. tvr. 4.§-a (3) bekezdése szerint, a határidő elmulasztásának, vagy a késedelemnek a jogkövetkezményei csak a határidő utolsó napjának elteltével állnak be. Ebből következik, hogy a jelen esetben az alperes a teljesítéssel 2004. augusztus 27. napjától esett késedelembe, amelyre tekintettel az ítéletábla a kamatfizetés kezdő időpontját ettől az időponttól állapította meg, ezt meghaladóan pedig a felperes keresetét elutasította.

Mindezekre tekintettel az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

Az alperes fellebbezése a per főtárgya tekintetében eredménytelen volt, ezért a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján a lerótt fellebbezési eljárási illetékből és a jogi képviselője ügyvédi munkadíjából származó saját másodfokú perköltségeit maga köteles viselni. Köteles továbbá megtéríteni a felperes ügyvédi munkadíjából származó másodfokú perköltségét is, amelynek összegét az ítéletábla „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló, 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-a (2) bekezdésének a) pontja, az (5) bekezdése, valamint a 4/A.§ alapján határozta meg.

Debrecen, 2013. január 8.

Dr. Drexlerné dr. Karcub Edit sk. a tanács elnöke, Dr. Szűcs Lajos sk. előadó bíró,
Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk. bíró

A kiadmány hitelél:

-kiadó-